

Finta Sándor (June 12, 1881-) [†] Aug 3 - 1958

"Magyarság", Pittsburgh, Pa. Jul. 18, 1941

(77 éves)

US 1923

FINTA SÁNDOR HATVAN ÉVES

Az Amerikai Magyar Református Egyesület hivatalos lapja a "Testvériség" írja:

"Az örökké napfényes Californiában június 12.-én derült rá a 60. év első hajnala egy istenáldotta magyarrá. Finta Sándor szobrász-művész és neves író testvérünk köszönthette ezen a napon

élete hetedik évtizedének kezdetét. Bizonyára imával, mint olyan református, aki sohasem szégyelte a megfeszített Krisztus evangéliumát s akinek lelkébe, élete kezdetén, egy kunsági puszta gondolkodtató csöndje ültette el a hitet.

1941

Nem úgy ismerjük őt, mint aki szeretné, ha műterme alkotó magánosságából személyi vonatkozásokkal a nyilvánosság elé ráncigálják. S nem is az késztet itt megemlékezésre bennünket, hogy öt vagy hat évtizedes teremtő munkásságát dicséretekkel körülcirógassuk. Az a ma is robusztus ember-példány, aki a testi Finta Sándor, mindig kényelmetlenül érezte magát, ha gyöngédségekkel próbálkoztak hozzáférközni. Botond és Lehel szobor-kolosszusainak mintázója csak a gyöngék számára tarthatja elfogadhatónak a tömjénezést...

Amiért itt felfedjük életkorát a szép évforduló alkalmából, az, tanulság okából történik. Az ecsegi kis magyar csikosbojtárból világhírű művészé növekedett magyar Finta egy olyan példája fajtánk minden akadályon győzedelmeskedni tudó géniuszának, hogy amikor életébe tekintünk, már nem is a személyt látjuk benne, hanem a magyarság küzdelmes utját az elismertetés felé. És amikor e sorokon keresztül mégis olyan ünneplés felét kísérelünk meg, személytelenül tesszük ezt. Szinte nem is ő áll előttünk egyéni beállítottságával, hanem a föld, amelyből sarjadzott; a környezet, amelyből kinőtt; a zsolttár, amely először megihlette, a család, mely hét törzset hajtott ki hét fiuban; a tragikus sors, mely élete során nem egyszer kegyetlenül földre téperte, aztán az erő, mely a trágédián keresztül emelte s vitte-vitte túl az óperenciákra s még itt is egyik óceántól a másikig lendítette.

Szokták ilyenkor elősorolni a műveket, amik a hat évtized országutját szegélyezik. Mi csak annyit tudunk vagy akarunk mondani erről, hogy ahol a magyar élet döbbenetesen komoly kifejezése kellett, ott mindenütt megtalálható a művész Finta neve. Még internacionális tárgyú szobrai, érmei és írásai is félreismérhetetlenül magyarok. Mi, amerikai magyarság pedig egyenesen hálásak lehetnénk (ha tudnánk egyáltalában valaha valakivel szemben hálát mutatni!), hogy a közöttünk élő Finta mű-

vei jutottak be először magyar névvel Amerika leghiresebb muzeumba, valamint ő az első olyan magyar is, kinek angol nyelvű könyveim keresztül ennek az országnak fiatalsága meg tud ismerkedni a magyar jellem bonyolult szépségeivel. De első abban is, hogy művei számára speciálisan amerikai magyar vonatkozásokat is talált és dolgozott föl kitünően.

A "Testvériség"-nek jól esik megemlíteni azt, hogy már egy évtizedeken keresztül munkatársai sorában szerethette és becsülhette Finta Sándort s amikor testvéri szeretettel köszönti öt hetedik évtizede küszöbén, tudja, hogy olyan valakit ér el betűje, aki még nem mult, nem is csak jelen, de gyümölcsöző jövődő is.

